

En anticipant un peu sur la suite de notre travail, on peut d'ores et déjà remarquer la volonté d'André Bazin d'appliquer son système de manière systématique, même lorsqu'il n'a pas lieu d'être. La profondeur de champ, même si elle ajoute de la complexité à l'image, peut tout aussi bien signifier que tous les éléments de la représentation y sont également importants. Comme les mouvements de caméra en juxtaposant plusieurs motifs dans l'espace s'apparentent de très près au montage (c'est ce que Jean Mitry appelle les « effets-montages »). Le défaut ne vient pas tant de la pratique de cet appareil critique que des conceptions philosophiques et idéologiques à sa base et qui reposent sur le concept Kantien de la « liberté du spectateur » face à l'œuvre d'art. Sans jamais considérer les déterminations idéologiques des modes de représentations ou la relativité de la perception, structure actancielle transformant ce qui est potentialité pure en objets réels, pour Bazin le montage serait « mensonge » car il réduirait la vérité de la réalité présentée à l'écran lui faisant perdre cette ambiguïté propre au réel.

Budeme-li mírně předbíhat k navazující části textu, můžeme již teď zmínit záměr Andrého Bazina uplatňovat svůj postup soustavně, a to dokonce i když k jeho realizaci není důvod. Velká hloubka pole, třebaže přidává na složitosti kompozice obrazu, může zároveň velmi dobře vyjadřovat, že jednotlivé elementy záběru jsou stejně důležité. Stejně jako jízdu kamery s několika za sebou řazenými motivy v prostoru lze velmi dobře připodobnit střihu (to je to, čemu Jean Mitry říká „efekt střihové skladby“). Slabina tohoto kritického komentáře netkví v samotném jeho použití, ale spíše v tom, že je založen na filozofických a ideologických koncepcích, které se navíc zakládají na kantovském pojetí „svobody diváka“, který sleduje umělecké dílo. Kdyby vůči způsobům, jak vytvořit jednotlivé reprezentace Bazin vůbec nebral v potaz ideologickou determinaci diváka, nebo rozdílnost v jeho vnímání, či aktantní model, který přetváří vše, co je pouhou možností, v reálný objekt, stal by se pro něj střih „lží“, neboť by ubral na věrohodnosti reality předkládané na plátně tím, že by ji ochudil o tu dvojakost, která je vlastní skutečné realitě.